Lietas Nr. 130040315
Lietas arhīva Nr. 1-0403-15/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, **2015. gada 16. septembrī**

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Feldmane
sekretāre S.Jansone,
rakstveida procesā izskatījusi SIA "/Nosaukums B/" sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. C/ 2015.gada 26. marta lēmumu Nr.22.11/L-14287, un

konstatēja:

2014.gada 17. jūnijā Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Pakalpojumu un tirdzniecības vietu pārbaužu daļas Pakalpojumu un tirdzniecības vietu trešās pārbaužu nodaļas galvenā inspektore L.Anuščenko sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. NK 019947, SIA "/Nosaukums B/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par to, ka 2014.gada 13. maijā, VID amatpersonu tematiskās pārbaudes laikā SIA "/Nosaukums B/" struktūrvienībā "Maksas autostāvvieta/tirdzniecības kiosks"(NMR 90010293752) /adrese/, veikts kontrolpakalpojums – autostāvvietas pakalpojums par kopējo summu EUR 3. Par veikto kontrolpakalpojumu darījuma apliecinošs dokuments netika izsniegts, kā arī pakalpojumu sniegšanas vietā nebija uzstādīts elektroniskais kases aparāts. Saskaņā ar minēto, konstatēts, ka skaidrās naudas saņemšanas brīdī darījuma partnerim netika izsniegts normatīvajiem aktiem atbilstošs attaisnojuma dokuments, pakalpojumu sniegšanas vietā nav uzstādīts un netiek lietots EKA.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka SIA "/Nosaukums B/" ir pārkāpusi LR Ministru kabineta noteikumu Nr. 282 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība"2., 5., 32.pkt. un 02.02.1995. likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15. panta pirmās daļas 9. apakšpunkts. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 156^2. panta pirmajā daļā.

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas vadītājas /pers. F/ 2014. gada 7. augusta lēmumu SIA "/Nosaukums B/" sodīta par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 156^2. panta pirmajā daļā un piemērots naudas sods EUR 900 apmērā.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. C/ 2015.gada 26. marta lēmumu Nr.22.11/L-14287, iepriekš minētais lēmums atstāts negrozīts.

Apstrīdētajā lēmumā norādīts, ka Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 2.punkts nosaka, lai nodrošinātu nodokļu un citu maksājumu reģistrāciju, par darījumiem saņemto samaksu skaidrā naudā, ar maksājumu kaitēm vai citiem maksājuma apliecinājumiem (dāvanu kartes, čeki, taloni un tamlīdzīgi apliecinājumi par to, ka tiek veikts norēķins par darījumu) nodokļu maksātāji reģistrē, izmantojot nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskās ierīces un iekārtas - kases aparātus, kases sistēmas, specializētās ierīces un iekārtas. Minēto Ministru kabineta noteikumu 5.punkts nosaka, ka lietotājs nodrošina saimnieciskās darbības veidam atbilstošas konstrukcijas kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas iegādi un lietošanu nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanai katrā pastāvīgajā darbības vietā (struktūrvienībā) vai ārpus pastāvīgās darbības vietas (struktūrvienības). Atbilstoši minēto Ministru kabineta 32.punkta nosacījumiem kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas lietotājs nodrošina darījuma un par to saņemtās samaksas skaidrā naudā, ar maksājumu kartēm vai citiem maksājuma apliecinājumiem (dāvanu kartes, čeki, taloni un tamlīdzīgi apliecinājumi par to, ka tiek veikts norēķins par darījumu) reģistrēšanu, kases čeka (ar rekvizītiem, kas kases čekam noteikti normatīvajos aktos par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām, bet taksometra skaitītājiem - normatīvajos aktos par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem) izdrukāšanu un izsniegšanu darījuma partnerim.

Tādējādi iestāde secinājusi, ka SIA "/Nosaukums B/", nenodrošinot EKA lietošanu un nereģistrējot EKA par pakalpojumu saņemto samaksu, ir pārkāpusi Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 2., 5. un 32.punkta prasības.

Administratīvā atbildība par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu neuzstādīšanu un neizmantošanu paredzēta LAPK $156.^2$pantā.

Saskaņa ar LAPK 156. panta pirmo daļu par normatīvajiem aktiem atbilstošu nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu neuzstādīšanu un neizmantošanu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām - no simt četrdesmit līdz tūkstoš četrsimt *euro.*

Tāpat iestāde secinājusi, ka konkrētajā gadījumā SIA "/Nosaukums B/" darbībā (nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu neuzstādīšana un neizmantošana) ir konstatējams administratīvā pārkāpuma, par kuru atbildība ir piemērojama saskaņā ar LAPK $156.^2$panta pirmo daļu, sastāvs un komercsabiedrība ir saucama pie administratīvās atbildības.

LAPK 22.pants paredz, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Atbilstoši LAPK 32.panta nosacījumiem sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem un, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Iestāde SIA "/Nosaukums B/" ir konstatējusi atbildību mīkstinošu apstākli atbilstoši LAPK 33.panta pirmās daļas 2.punktam, jo 2014.gada 17 jūlijā SIA "/Nosaukums B/" struktūrvienībā "Maksas autostāvvieta/tirdzniecības kiosks" /adrese/ tika reģistrēts EKA CHD

/numurs/, šasijas Nr./numurs/, līdz ar to pārkāpuma kaitīgās sekas ir novērstas. Tāpat iestāde secinājusi, ka pārkāpuma kaitīgās sekas ir novērstas vairāk kā pēc diviem mēnešiem no pārkāpuma konstatēšanas (2014.gada 13.maijā), tātad vēl vismaz divus mēnešus pēc pārkāpuma konstatēšanas SIA "/Nosaukums B/" struktūrvienībā "Maksas autostāvvieta/tirdzniecības kiosks" nav nodrošinājusi EKA lietošanu. Atbildību pastiprinoši apstākļi lietā nav konstatēti.

Izvērtējot SIA "/Nosaukums B/" mantisko stāvokli, iestāde secinājusi, ka 2014.gadā komercsabiedrība deklarējusi darījumus kopējā apmērā 15 379,91 EUR, taču, ņemot vērā, ka SIA "/Nosaukums B/"' nav nodrošinājusi EKA lietošanu struktūrvienībā "Maksas autostāvvieta/tirdzniecības kiosks" vismaz divus mēnešus (no struktūrvienības reģistrēšanas VID 2014.gada 12.maijā līdz EKA reģistrēšanai VID 2014.gada 17.jūlijā), informācija par komercsabiedrības deklarēto darījumu apmēru varētu būt nepilnīga. SIA "/Nosaukums B/", nenodrošinot E K A izmantošanu un nereģistrējot par pakalpojumu sniegšanu saņemto samaksu E K A vismaz divus mēnešus, nenodrošināja ar nodokļiem un nodevām apliekamo objektu uzskaiti, kā rezultātā nav iespējams uzskaitīt saimnieciskās darbības ieņēmumus un aprēķināt valsts budžetā maksājamo nodokļu maksājumu apmēru. Tādējādi šāds pārkāpums var radīt kaitīgas fiskālās sekas un būtiski aizskart sabiedrības intereses.

SIA "/Nosaukums B/" sūdzībā norādījusi, ka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. C/ 2015.gada 26. marta lēmums Nr.22.11/L-14287 ir nepamatots, jo piemērotais naudas sods nav samērīgs ar izdarītā pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem. Nav strīda par izdarītā pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem, taču sūdzības iesniedzējs norāda, ka pirkums autostāvvietā bijis EUR 3 vērtībā, kurš netika reģistrēts EKA, savukārt sods EUR 900 apmērā. Apstrīdētajā lēmumā nav norādīts vispusīgs soda lietderības izvērtējums, jo piemērotais sods vairāk tuvinās Latvijas APK 156^2. panta pirmās daļas sankcijas maksimālai robežai, nevis otrādi. Sūdzības iesniedzējs kaitīgās sekas ir novērsis, vainu atzinis, līdz ar ko nav saprotams kā ņemts vērā atbildību mīkstinošais apstāklis. Pamatojoties uz Latvijas APK 288. pantu sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. C/ 2015.gada 26. marta lēmumu Nr.22.11/L-14287.

Izvērtējusi lietas materiālus, sūdzībā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka SIA "/Nosaukums B/" sūdzība ir nepamatota un noraidāma, apstrīdētais Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. C/ 2015.gada 26. marta lēmumu Nr.22.11/L-14287 atstājams negrozīts turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Savukārt saskaņā ar LAPK $243.^1$ pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Atbilstoši LR Ministra Kabineta noteikumu Nr. 282 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 2., 5., 32.pkt. prasībām nodokļu maksātāja pienākums uzstādīt elektronisko kases aparātu un nodrošināt darījuma reģistrēšanu EKA un izsniegt darījuma apliecinošu dokumentu darījuma partnerim.

Lietā nav strīda par to, ka VID amatpersona veicot tematisko pārbaudi sūdzības iesniedzēja struktūrvienībā /adrese/, "Maksas autostāvvieta/ tirdzniecības kiosks", veikusi kontrolpakalpojumu EUR 3 vērtībā un darījums nav ievadīts EKA , nav izsniegts darījumu apliecinošs dokuments, jo uz to brīdi 2014. gada 13. maijā struktūrvienība "Maksas autostāvvieta/tirdzniecības kiosks" nav bijusi aprīkota ar elektronisko kases aparātu. Tāpat lietā nav strīda par to, ka minētajā sūdzības iesniedzēja struktūrvienībā kases aparāts uzstādīts un reģistrēts pēc pārbaudes 2014. gada 17. jūlijā.

Par iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu atbildība paredzēta Latvijas APK 156^2. panta pirmajā daļā un par pantā paredzēto pārkāpumu, juridiskai personai piemēro naudas sodu no simt četrdesmit līdz tūkstoš četrsimt *euro*.

Lietā pastāv strīds par piemērotā soda apmēra atbilstību pārkāpuma raksturam.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem un uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši Latvijas APK 34. pantam atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti. Tas apstāklis, ka pēc pārkāpuma konstatēšanas sūdzības iesniedzējs struktūrvienībā " Maksas autostāvvieta/ tirdzniecība kiosks" elektronisko kases aparātu ir uzstādījis un reģistrējis, saskaņā ar Latvijas APK 33. panta 2.pkt. ir atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli.

Kā izriet no apstrīdētā lēmuma, nosakot sodu iestāde pamatoti izvērtējusi pārkāpuma raksturu, pārkāpēja mantisko stāvokli par pamatu ņemot vērā SIA "/Nosaukums B/" deklarēto darījumu apmēru 2014. gadā. Tāpat iestāde ņēmusi vērā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli, gan apstākļus, ka pēc pārbaudes veikšanas, SIA "/Nosaukums B/" kaitīgās sekas novērsis vairāk kā pēc diviem mēnešiem. Lietā nav gūti pierādījumi apstāklim, ka šajā laika periodā no pārbaudes izdarīšanas līdz EKA reģistrēšanai struktūrvienībā, sūdzības iesniedzējs nav sniedzis pakalpojumus, līdz ar ko tiesa par pamatotu atzīst apstrīdētajā lēmumā izdarīto secinājumu, ka vairāk kā divus mēnešu pēc pārbaudes sūdzības iesniedzējs nav nodrošinājis EKA lietošanu struktūrvienībā, līdz ar ko pārkāpumu turpinājis.

Izvērtējot jautājumu par administratīvā soda apmēru, tiesa to atzīst par pamatotu un tiesisku, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu. Tiesa uzskata, ka tas sasniedz LAPK 22.pantā noteikto mērķi, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK $289.^{13}$panta trešā daļa nosaka, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Ievērojot minēto tiesa pievienojas Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. C/ 2015.gada 26. marta lēmumā Nr.22.11/L-14287 norādītajai motivācijai atzīst to par pietiekamu un papildus izvērstāks arguments nav nepieciešams.

Sūdzībā norādītais apstāklis, ka veiktais kontrolpakalpojums EUR 3 apmērā nav samērojams ar piemēroto naudas sodu, tiesas ieskatā nav pamats piemērotā administratīvā soda samazināšanai, jo SIA "/Nosaukums B/" ir administratīvi sodīta pēc Latvijas APK 156^2 . panta pirmās daļas par elektroniskā kases aparāta neuzstādīšanu un nelietošanu vispār, neatkarīgi no kontrolpakalpojuma apmēra.

Pamatojoties uz Latvijas APK 243., 244., 288., $289.^6$, $289.^{12}$, $289.^{13}$ pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „/Nosaukums B/" sūdzību un **atstāt negrozītu** Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. C/ 2015.gada 26. marta lēmumu Nr.22.11/L-14287.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2015.gada 16. septembrī.

Tiesnese **A.Feldmane**